

טוב לחסות בה'



הדלקת נרות: 18:42
יציאת השבת: 19:42
רבינו תם: 20:17

תגובות והערות: 0506425002 - משפחת אחיאל. כתובת: משה בריל 9, ת"א. מצווה לעשר לעלוני שבת!

264

סגולותיו של ליל הסדר!

ליל הסדר. שבת ויום טוב של חג הפסח!

ב"ה הגענו אל הלילה הקדוש והנשגב שכל הספרים הקדושים מפליגים ומעצימים במעלתו העצומה ובפרט בשבת. במשך ימים רבים כל בני הבית, שבראשם אשת הבית הצדקנית, ניקו וטרחו למען החג הקדוש, אך כאן חובה לגלות סוד גדול שכותב הצדיק הקדוש, בעל 'קב הישר' (פרק ד'), וכך הם דבריו: **"יש קבלה בידי, כי כל טורח שמטריח האדם את עצמו לכבוד לכבוד יו"ט של פסח, והוא עייף ויגע - אזי בעסק זה, הוא הורג את כל המזיקין הנקראין נגעי בני אדם"!!!**

אומר הצדיק: כל זיעה, כל טיפת מאמץ שעשית ותעשה לכבוד חג הפסח - יש קבלה מרבתיי, שאתה הורג מזיקים שנבראו מעוונותיך! מבטל קטרוגים מעליך! איזו זכות! איזו מעלה!

מסופר על רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל שכאשר היה רואה בערב פסח נשים העוסקות בניקוי הבית והכשרת כליו תוך כדי גירוד, קירצוף, שטיפה ורחיצה, היה מתמלא בהתרגשות ופונה לקב"ה בתפילה, כדרך התפילות בשעת תקיעת שופר בראש השנה, והיה אומר: "רבנו של עולם, יהי רצון שהמלאכים הנבראים מן הקשר"ק (קירצוף, שטיפה, רחיצה, קירוד), יעלו לפני כסא כבודך וימליצו טוב בעדנו"!!!



כי אם היה יודעת עקרת הבית, כמה מלאכים רעים היא מבטלת בהכנות, היא לא היתה נותנת לאף אחד שיעזור לה!

ובעת ניגש לליל הסדר - כותב רבי חיים פלאגי זצ"ל: אם אדם היה יודע לאיזה לילה הוא נכנס, לילה שבו כל צינורות השפע והברכה נפתחים, והברכה חלה על ראשי המברכים!

הזוהר הקדוש הפליג מאוד בשבח אכילת מצה מצה בליל הסדר וקרא לה בשם: **'מצה דאסוותא'** - לחם הרפואה והאמונה! לכן צריך לברך על אכילת מצה לאט, בכוונה ובשמחה עצומה, כיוון שזו שעת רצון גדולה, והיא מסוגלת מאוד לרפואה!

כל הספרים הקדושים מצהירים: זה הלילה הגבוה בשנה, אשר יש בו יכולת לרפא את כל החולים, לשחרר את כל האסורים, ולהושיע את האדם מכל צרותיו, כי בלילה הזה - יורדות ישועות לעולם!

לרפואה פנסה והצלחה: הרב עובדיה יוסף בן גורגיה. הרב שמעון בן בכריה. הרב יעקב חי בן מרגלית, מ"ס מנשה ואורה אחיאל. מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מ"ס צדוק בן גור ומרים בת גליה. אורי חי בן רינה. משה בן מרים, יעקב בן מלכה, הילה, לאה, מרים בנות ליאורה לויסה. ליאורה לויסה בת יצחק זוליתין, דליה בת ברוריה, שולמית בת חתון וברוך בן ג'ורג'יה, אבישי דוד בן ברכה, ברכה בת דורה דבורה.

לזונג הגון - ליגור בת ברכה, יהודה בן מלכה, יעקב בן מלכה, יהודה צבי בן דבורה, אסי בן שולמית נצחונה.

זרע בר קנימא - הגיית בת מרגלית, שרון בן מלכה. סיגלית בת מויל, מלכה בת מונס, פרידה בת עמליה, שלום בן יונה.

לעלוני-נשמת - הרב אלעזר בן שמחה, הרב מרדכי אליהו בן מויל, הרבנית בת שבע בת שיינה חיה, מלכה בת אסתר, תמרה בת מויל, מויל בת דוד ובת שבע. יוסף בן גוהר. פואד לוי. יריב בן גאולה. אברהם בן אלה. ישעיהו בן יצחק. רות בת נוסרת יצחק בן עליוה. יוסף בן אנגלינה. אפרים בן רחל. ר' יצחק בן טופחה, ר' שמעון בן סאסי סופיה, גבריאל בן סמינה. מרדכי חי ושושנה בני יונה ומנחם. אופירה בת רומיה. רחמים בן צ'חלה. אסתר בת עישה, שלום בן תמו, דוד בן אסתר, רחל בת קלמי. אליהו מאיר בן סימי אסירן, עובדיה כהני



לילה של ישועות!

1. כותבים הספרים הקדושים שישנה מעלה עצומה להרהר בתשובה לפני עריכת הסדר, שמעלתו של הרהור תשובה בלילה זה גדול ועצום עד מאוד.

- 2.** כותב ר' חיים פלאגי: אשרי אדם הזוכה לברך 'שהחיינו' בלילה זה בשמחה, ומכוון בברכה להודות לקב"ה על שזיכהו להגיע לליל הסדר בירא ושמח, ולא כרבים שלא זכו - ואז מתברך הוא משמיים שיזכה לכך גם שנה הבאה!
- 3.** כותבים הספרים שיותר מכל יזהר האדם מאוד שיהיו פניו שמחות ומאירות בלילה זה, בכל מצב ומקרה שיהיה, כיוון שליל הסדר, הוא הלילה שקובע את הסדר של כל השנה! כיצד שיתנהג בלילה זה, יזכה לסדר לכל השנה!
- 4.** עד כדי כך קדוש המעמד, עד אשר כותבים הספרים הקדושים שנשמות כל התנאים המוזכרים בהגדה עוזבים את גן עדן ובאים להינות מליל הסדר של עם ישראל, רק שהאדם לא יכול לראותם! - לכן חשוב ביותר שיהיה האדם בשמחה ובעיקר שלא ידבר דברי חול בכלל! כמה צריכים להודיע זאת: זהירות מדיבור חול!
- 5.** אומרת התורה הקדושה: "את חג המצות תשמור" - אומר הזוהר הקדוש: ממה לשמור? כותב הזוהר, להישמר ביותר מכל מכעס וזעם! היזהר ביותר מכעס בלילה זה יותר מכל השנה, שהכועס בלילה זה כאוכל חמץ בפסח!
- 6.** כותב הבן איש חי: חייב אדם לספר בליל הסדר בניסים ונפלאות שעשה ה' יתברך לנו ולאבותינו במצרים, עד אשר תכריחנו השינה לישון וכותב הזוהר הקדוש: "חייב אדם לספר ביציאת מצרים בלילה זה, שיש שמחה לקב"ה בזמן שמספרים את סיפור יציאת מצרים בלילה זה, והקב"ה קורא לכל פמליא של מעלה ואומר להם: "רדו למטה ושמעו את השבח שמספרים עליי למטה.. ועל ידי שמספרים בלילה זה את סיפור יציאת מצרים בוקעים רקיעים ונותנים כח בשמיים, וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי הוא משוכח בפמליא של מעלה והקב"ה משתבח בו"!!!
- 7.** כותב החיד"א הקדוש: האומר שיר השירים בסוף ליל הסדר - יבקש מיד בסיום בקשה, וקרוב מאוד שתתקבל!

רוצים הקדשה שנתית? צלצלו... 0506425002

- 1) כותב האורחות חיים' בשם היפה ללב: "סגולה לשמירה ופרנסה: לאחר שאכלו מהאפיקומן, להשאיר חתיכה קטנה ממנו ולהצניעה בבית כל ימות השנה."
 - 2) כותב "קונטרס היחיאלי": "סגולה וסוד גדול לשמירה נגד מחלות ועין הרע: כלילה א' של ספירת העומר, ליקח בידו מעט מלח ויקרא עליו: מזמור קכב, קלא, ובספר ויקרא לקרוא בפרק כג' את פסוקים ט'-יא."
- וכך יעשה בכל יום מיימי הספירה וישמור המלח, ויעיל לו נגד עין הרע, כקמיע מומחה.

סגולות לימי הפסח!

- 3) סוד גדול ונורא לקרוא בערב פסח את האגרת של ר' שמשון מאוסטרופולי זצ"ל המובאת במחזור, וכל הקוראה: "מובטח לו שינצל באותה שנה מכל מכשול וממיתה משונה, ואף אדם לא ימשול בו, וכל אויביו יפלו תחתיו, והוא על במותימו ידרוך, ובכל אשר יפנה יצליח ובכל עסקיו ירויח."
- 4) כותב מדרש 'מעם לוועז': בימי ספירת העומר יקרא "למנצח בנגינות" (פרק סו) בצורת המנורה אחר ברכת כהנים, וישנה הבטחה שלא ינזק באותה השנה ויצליח במעשיו.
- 5) סגולה לשלום בית: לתת לבעל לסדר את שולחן ליל הסדר מבעוד יום.

מתוך היילקוט יוסף

אם יפסיד בדבר – מותר לעשותו בחוה"מ. ואם הסחורה שווה עתה הרבה, ואחר המועד תזול – מותר למוכרה בחול המועד. לכן, כל היודע שאם לא יעבוד בחוה"מ, יפטר והוה מעבודתו, רשאי להמשיך לעבוד.

4. האם מותר לכתוב בחוה"מ?

* הכתיבה אסורה בחול המועד. מותר לכתוב דברים שיש חשש שאם לא יכתובם ישכחו אותם. כמו כן, מותר לכתוב דברים לצורך המועד. אם כותבים איגרת שלומים בחול המועד, נוהגים לכותבה בשינוי.

5. האם מותר להתגלח ולהסתפר בחוה"מ?

* אין להתגלח ולהסתפר בחוה"מ, ואף אם דרכו להתגלח כל כמה ימים – אסור. אך נטילת השפם מותרת אף על פי שאינו מעכב האכילה.

6. האם מותר לכבס בגדים בחוה"מ?

* אסור לכבס בגדים בחוה"מ, אפילו לצורך המועד. אך מותר לכבס מגבות ידיים וגוף, ויש אומרים שבימינו יש להחמיר. בימינו שנוהגים להחליף 'לבנים' מידי יום – אם ערך כביסה קודם המועד, ואין לו בגד אחר – מותר. * מותר לכבס גדי קטן לצורך המועד!

1. מעלת ימי חול המועד פסח!
* אמרו רבותינו: "כל המבזה את המועדות – אין לו חלק לעולם הבא", ובכללם, המבזה את חול המועד.
לכן, אסור לעשות מלאכה בחול המועד, וכן צריך להתלבש בבגדים נאים, ואף מצווה מהתורה לשמוח בחול המועד באכילת בשר בהמה ושתיית יין, ולשמח הנשים בבגדי צבעונין ותכשיטין. ולכתחילה, טוב לאכול פת בסעודת הלילה ובסעודת היום של חול. ומצווה רבה לעסוק בתורה בימים הללו, שכל מה שנתיקן חול המועד הוא כדי שיעסקו בה.

2. האם מותר לסחור בחול המועד?

* כל סחורה אסורה בחול המועד בין לקנות בין למכור, כל שאינה לצורך המועד. ורק אם יש לו סחורה שאם לא ימכרנה בחוה"מ יהיה לו הפסד מהקצן – מותר!

3. האם מותר לעשות מלאכה בחוה"מ?

* דבר האבד שאם לא יעשהו בחול המועד יבוא לידי הפסד – מותר לעשותו בחוה"מ בלי שינוי (ובלבד שלא תהיה בו טורח רב). ואפילו בהפסד מועט מותר, ואף אם מסופק

אין לנו על מה לדבר!

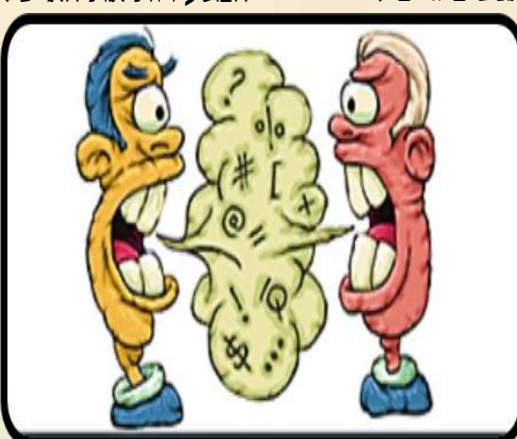
אין לנו על מה לדבר!

סיבה נוספת שמקשה על שיחת רעים בין הבעל לאשתו היא חוסר בנושאי שיחה משותפים. עיסוקיהם של הבעל והאישה שונים זה מזה בתכלית. עיסוקי האישה בכבדים אינם מעניינים את האיש, ותירוצו של הבעל על רמב"ם מוקשה (או סיפורים על מה שדיבר עם חבריו) אינם מעניינים את אשתו. האיש אינו מתעניין לדעת מהי החנות הזולה יותר, והחדשות המסעירות את האיש אינן מעניינות אותה.

תופעה נפוצה, לצערנו, בהרבה בתים בישראל היא חוסר תקשורת מילולית בין בני הזוג. נשים רבות מצרות על כך שבעליהן לא משוחחים עמן. "הוא משוחח עם כל העולם רק לא איתי", הן קובלות. "הוא יכול לשוחח בטלפון עם בן משפחה או חבר זמן ממושך, אבל כשאני מנסה לפתח שיחה, או שהוא לא מגיב, ואם אני כבר מצליחה להכריח אותו, הוא לא זורם עם השיחה, הוא מתנהג כאילו היינו שני אנשים זרים."

"שלא תבינו לא נכון", הן מבהירות, "הוא משוחח איתי, אך שיחותינו נסובות על עניינים טכניים בלבד. הוא מדבר איתי על חשבון חשמל ועל ארון חדש ועל הטיפול בילדים, אך אין בינינו שיחות נפש. מדוע עם חבריו הוא יכול לשוחח שיחות רעים ארוכות, שבהן הוא נראה עליז ושמח, ואילו בשיחות איתי הוא הופך לקצר רוח? בעוד האישה סבורה כי זה רק בעלה, מסתבר כי אלה "כל הבעלים".

נוצר מצב של "אין על מה לדבר", ומלבד שיחות טכניות נחסמת התקשורת המילולית. אבל זה מצב שאינו מועיל, ויש לעשות הכל למנוע אותו. לשם מה נחוצה השיחה בין בני הזוג? השיחה היא הקשר בין בני הזוג. אם למחמאה חשיבות כה רבה בזכות היותה טכניקה לקירוב הלבבות, הרי ערכה של השיחה הוא פי כמה וכמה בהיותו קירוב הלבבות בעצמו. על ידי המחמאה נקשרים בני הזוג, הקשר בין



אנשים הוא התקשורת המילולית. דרך השלילה תוכיח. מי נקרא שונא לרעהו – מי שלא דיבר עם חברו מתוך שנאה. "החזון איש" זצ"ל כתב באגרתו "עליו להשתדל להראות קירוב בריבוי שיחה וכו'", רואים שריבוי שיחה זהו הקירוב שבין בני הזוג. האיש חושב בטעות כי מכיוון שהוא אינו נזקק לשיחה כדי להרגיש קשור עם ביתו, גם אשתו יכולה בלי השיחה. אבל אין זה נכון. כי הצורך של האישה בשיחה שונה משל האיש. האיש הוא נברא תכליתי, שמשוחח כדי להשיג את צרכיו, האישה – כדי לשוחח. היא צריכה את השיחה הזו, גם אם אין בה דבר תכליתי! המשך יבוא...

מדוע זה ממעטים הגברים בתקשורת מילולית בתוך ביתם? אין זה נובע חלילה מרוע לב וגם לא מתחושת חוסר קשר כלפי אשתו. סיבה אחת למיעוט השיחה היא חוסר שימת לב. הוא פועל יוצא מן המחשבה המוטעית כי עם הרחוקים יש צורך לשוחח כדי לשמור על קשר, אך עם האישה הקרובה "כל החיים", אין צורך לשוחח. אם גרים בבית אחד, אם אוכלים ושותים ליד שולחן אחד, מה יכול להיות יותר מזה, אז לשם מה צריך לדבר? זוהי טעות הנובעת מחוסר מודעות לחשיבות השיחה גם עם בני המשפחה הקרובים ובמיוחד איתם.

אנשים הוא התקשורת המילולית. דרך השלילה תוכיח. מי נקרא שונא לרעהו – מי שלא דיבר עם חברו מתוך שנאה. "החזון איש" זצ"ל כתב באגרתו "עליו להשתדל להראות קירוב בריבוי שיחה וכו'", רואים שריבוי שיחה זהו הקירוב שבין בני הזוג. האיש חושב בטעות כי מכיוון שהוא אינו נזקק לשיחה כדי להרגיש קשור עם ביתו, גם אשתו יכולה בלי השיחה. אבל אין זה נכון. כי הצורך של האישה בשיחה שונה משל האיש. האיש הוא נברא תכליתי, שמשוחח כדי להשיג את צרכיו, האישה – כדי לשוחח. היא צריכה את השיחה הזו, גם אם אין בה דבר תכליתי! המשך יבוא...

מדוע זה ממעטים הגברים בתקשורת מילולית בתוך ביתם? אין זה נובע חלילה מרוע לב וגם לא מתחושת חוסר קשר כלפי אשתו. סיבה אחת למיעוט השיחה היא חוסר שימת לב. הוא פועל יוצא מן המחשבה המוטעית כי עם הרחוקים יש צורך לשוחח כדי לשמור על קשר, אך עם האישה הקרובה "כל החיים", אין צורך לשוחח. אם גרים בבית אחד, אם אוכלים ושותים ליד שולחן אחד, מה יכול להיות יותר מזה, אז לשם מה צריך לדבר? זוהי טעות הנובעת מחוסר מודעות לחשיבות השיחה גם עם בני המשפחה הקרובים ובמיוחד איתם.

הלילה שמסדר את כל השנה!

השנה זכינו שליל הסדר הקדוש חל אף בתוך קדושתה העצומה של שבת קודש. כדי לדעת עד כמה חשוב לילה גדול זה, ניתן לראות בדבריו של האדמו"ר מקרלין זצ"ל שכותב: "הלילה הזה הוא סדר לכל השנה, וכפי שעושה את ליל הסדר, כך מסדר הוא לעצמו את כל השנה".

... ולכן החלש יאמר גבור אני לעשות הלילה הזה בשמחה ובהתלהבות בתקונו, שעל ידי זה יהא לו כל סדר ומהלך השנה כמו שצריך, משום דסוד ההצלחה במשך כל השנה מתנהל לפי מה שהשקיע לנהל את סדר ליל הפסח בתקונו".

אכילת אפיקומן בזמנו. אולם אם סבורים אנו כי פניו עגמו והעצבות קבעה את משכנה בלבו – הרי שאיננו אלא טועים... ההחמצה לא נפרה על פניו כלל! על פניו של ר' שלום נפרה רוממות החג בלבד, שמחה של מצוה, מצוה אשר התקיימה תוך שקול דעת הלכתי-תורני צרוף: "אכילת אפיקומן לפני חצות – הרי זה דין דרבנן בלבד" – הבהיר ר' שלום שעות ספורות מאחר יותר, באשר נגש מארחו והתנצל על שבעטיו נאלץ הצדיק לשנות מנהגו אשר נהג מעודו... "לצער אלמנה לעמת זאת" – חידד ר' שלום שבדרון את המסר – "הרי זה לאו דאורייתא בלי שמץ של ספק".

ופתב החיד"א זצ"ל: "מה טוב ומה נעים מנהג יראי ה': שלא לדבר שיחת חלין מעת הקדוש עד גמר ההלל, כי הפל יחוד גמור ושלם, ואין להפסיק בינתיים".

עוד מצינו מעלה גדולה ועצומה על לילה זה: מובא בספר "תפארת שלמה" על הפסוק "ליל שמרים הוא לה" (שמות יב, מב) – דהיינו, הלילה הזה יש בו פח לתת שמירה על כל הלילות של כל השנה. לכן נאמר "ליל שמורים" בלשון רבים, להורות לנו דזו הסגולה לשמירה לאו דוקא על ליל פסח אלא גם על כל הלילות של השנה כלה.

מעלת סיפור ההגדה!

דאגתי במשך כל הלילה לא היתה נתונה



זכור: אתנה! אלוה!

ליל הסדר הלילה הגבוה בשנה!

על כן, כמה חשוב שבעל הבית ינהל לילה זה בשמחה ובעהלה, כיוון שהיצר הרע אורב מאוד בלילה זה, כדי לגרום לכעס שיעצור את השפע והרכה הרבה לבית. פעם אחת, התארח ר' שלום שבדרון זצ"ל, המגיד הירושלמי, בביתו של אחד ממכריו, בליל הסדר אשר חל להיות במוצאי שבת המלכה... הזכרנו את היום בשבוע, שכן יש בו כדי ללמדנו כי את עריכת הסדר באותה שנה החל ר' שלום בשעה מאחרת למדי, רק לאחר שאמו האלמנה של המארח – אשר הסבה אל שלחנו כמו הצדיק הירושלמי – סימה את הכנותיה, הכנות אשר לא נתן היה לעשותן אלא לאחר יציאת השבת. והנה, מנהגו של ר' שלום בביתו בירושלים, היה להקפיד עד מאד על שעת אכילת האפיקומן.

ליחמרה שלי עליה לא אוכל להקפיד. מאחר שעשיתי את כל אשר לאל ידי, ברור כי הרבנו של עולם אינו מבקש ממני יותר! – הטעים ר' שלום.

אך הדבר החשוב ביותר בלילה זה הוא מצוות סיפור ההגדה והניסים במצרים לבנים, עד אשר האדמו"ר מסלונים כותב: שבלייל הסדר הקב"ה מחלק אמונה, כך שעל ידי סיפור הניסים וגדולת ה' בלילה זה בהתפעלות, תוך החדרת אמונה לבנים, פועלת בליל זה, כחודשים שלמים של לימוד אמונה!!!!

הקב"ה מחלק אמונה – על כן, כמה חשוב שהאב יספר לבנו ע"פ המדרשים והמפרשים את גדולת ה' בהתפעלות, והדברים ישפיעו ויחדרו כחודשים רבים של לימוד אמונה! ומה טוב שירתק האב את בנו בספורים מהמציאות על השגחת ה' וטובותיו, בשילוב מדרשים על עשרת המכות!.

מעלת אכילת המצה!

כותב ה"זרע קודש": המצה נקראת "מיכלא דמהימנותא", מכיוון שעל ידי אכילתה מתחזקת האמונה.

הצדיק בעל ה"ישמח ישראל" כותב שעל ידי אכילת המצה מתרפא האדם מנגעיו וראשו נטהר, ואף חכמי הרפואה העידו שהמצה מועילה לראשו של האדם.

ואף כותבים הצדיקים שאין מניחים תפילין בחול המועד מפני שהמצה היא האות המחליפה שלהם, ועל ידה הוא מתקן את האכילות של כל המשך השנה.

מסופר על האדמו"ר מצאנז זצ"ל שהיה מניח יד על בטנו ואומר בשמחה: "שישו מעיי, שישו, אשריכם שזכותם לכל כך הרבה מצוות קדושות המונחות בתוככם: מצות, 4 כוסות, מרור.. שישו בני מעיי, שישו".

ומסופר על צדיקים רבים שהיו מנשקים את המצוות מרוב חביבות המצווה החד שנתית. (אור דניאל, ואוצר המועדים, ליל הסדר)

דאגתי היתה נתונה אף ורק לאמך האלמנה, ולכך שתהנה ברב נחת מילדיה ונכדיה הצועדים בלם בדרך הישר, ועוסקים בתורה באהבה".

הוסיף ה"מגיד" והסביר: "ראה נאו אמך בלא כל ספק ממתניה במשך כל השנה ללילה המרומם הזה, ליל הסדר, בו תסב עם בני משפחתך סביב השלחן הערוף, ואת לבה תמלא גאווה יהודית אמתית באשר תשמע את הילדים המספרים את ספור יציאת מצרים, את הבחורים המחדשים ומפלפלים, ואותך מנצח על בלם... ובכן, האם יכלתי לקחת ממנה תענוג זה? בשום פנים ואפן לא!" – סים בהתרגשות. (אור דניאל).

על כן, כמה צריך האדם לשלב עם עריכת הסדר את ההתחשבות בכל אחד מהמסובים. מוסיף האדמו"ר מקרלין זצ"ל ואומר: "כל שאינו מהרהר בתשובה שלמה בלילה הזה, הוא בחינת אותם שמתו בשלשת ימי האפלה!!

את חצות הלילה הוא לא היה עובר בטרם אכלו את ה"בזית" האחרון הזה – ויהי מה! אולם הלילה, עסוק היה ר' שלום בדבר מה אחר, חשוב יותר... סדר הפסח החל, כאמור, בשעה מאחרת למדי, והנה הבחין ר' שלום כי בעל הבית משתדל להודיר ולירזו אף את בני ביתו, תוך שהוא מונע את בניו ובנותיו מלומר חדושים ופרושים שנאמרו להם במקומות למודיהם, וזאת על מנת להספיק ולסים את הסעודה עד לחצות הלילה.

הוא הפנה אליו פנים זועפות ועמד על כך שיחדל ממעשיו תכף ומיד!...

כפי שיכולים אנו לתאר, אל שלב אכילת האפיקומן הגיעו המסבים רק בשעת לילה מאחרת, הרבה הרבה לאחר שעת חצות. היתה זו הפעם הראשונה בחייו של הצדיק הירושלמי שבה לא עלה בידו להקפיד על

כותב האדמו"ר מקרלין זצ"ל: "הלילה הזה הוא סדר לכל השנה, וכפי שעושה את ליל הסדר, כך מסדר הוא לעצמו את כל השנה". ... ולכן החלש יאמר גבור אני לעשות הלילה הזה בשמחה ובהתלהבות, שע"י זה יהא לו כל סדר ומהלך השנה כמו שצריך, משום דסוד ההצלחה במשך כל השנה מתנהל לפי מה שהשקיע לנהל את סדר ליל הפסח!

